

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ
Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη 4/9/2017

Αριθμός απόφασης: 1802

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ &
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α7' - Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45

Ταχ. Κώδικας : 54630 – Θεσ/νικη

Πληροφ. : Κ. Μαβινίδου

Τηλέφωνο : 2313-333245

ΦΑΞ : 2313-333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/27-4-2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-4-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 27/4/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του, ΑΦΜ, κατοίκου, επί της οδού, Τ.Κ., κατά της με αρ. πρωτ. /22-3-2017 αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επί της με αρ. πρωτ. /29-12-2016 αίτησης για επιστροφή της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης των οικονομικών ετών 2013 και 2014 και φορολογικού έτους 2014 και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την ανωτέρω προσβαλλόμενη αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου τη Δ.Ο.Υ.
5. Την από 18/5/2017 Έκθεση Απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.
6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7 - Επανεξέτασης, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 27/4/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προσβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αρ. πρωτ. /22-3-2017 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., απορρίφθηκε το αίτημα του προσφεύγοντος για επιστροφή, νομιμοτόκως, ποσού 918,36 € που κατέβαλε ως ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης για το οικονομικό έτος 2013 , ποσού 1.797,85 € που κατέβαλε ως ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης για το οικονομικό έτος 2014 και ποσού 1.949,63 € που κατέβαλε ως ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης για το φορολογικό έτος 2014, ως αχρεωστήτως καταβληθέντων.

Συγκεκριμένα ο προσφεύγων με τη αρ. πρωτ. /29-12-2016 αίτησή του υπέβαλλε τροποποιητικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος των οικονομικών ετών 2013, 2014 και φορολογικού έτους 2014 και ζήτησε την επιστροφή της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης των οικονομικών ετών 2013 και 2014 και φορολογικού έτους 2014, διότι ως κάτοικος εξωτερικού δεν όφειλε να υποβάλει δήλωση από κοινού με τη σύζυγό του, η οποία ζει και εργάζεται στην Ελλάδα. Το εν λόγω αίτημα απορρίφθηκε από τη φορολογική αρχή.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. για τους παρακάτω λόγους :

- Η κατοικία του και το σύνολο των βιοτικών, κοινωνικών και επαγγελματικών του δραστηριοτήτων βρίσκεται στη της Σουηδίας, όπου εργάζεται ως ιατρός γυναικολόγος στο πανεπιστημιακό νοσοκομείο Η εν λόγω πόλη αποτελεί το κέντρο των βιοτικών του σχέσεων και των ζωτικών του συμφερόντων και στην πόλη αυτή αναπτύσσει τους προσωπικούς και κοινωνικούς δεσμούς του.
- Από το έτος 2012 είναι εγγεγραμμένος στο Μητρώο κατοίκων εξωτερικού, έχει αποκτήσει τη Σουηδική υπηκοότητα, ενώ δεν ασκεί δραστηριότητα στην Ελλάδα.
- Το γεγονός ότι η σύζυγός του συνδέεται με σχέση εργασίας με το Ελληνικό Δημόσιο δεν αρκεί από μόνο του για να θεμελιώσει υποχρέωση υποβολής κοινής φορολογικής δήλωσης μεταξύ του ιδίου και της συζύγου του. Προς επίρρωση των ισχυρισμών του επικαλείται την με αρ. 1445/2016 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 3 «Υποκείμενα του φόρου» του Ν.4172/2013 ορίζεται : « 1. Ο φορολογούμενος που έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα υπόκειται σε φόρο για το φορολογητέο εισόδημα του που προκύπτει στην ημεδαπή και την αλλοδαπή, ήτοι το παγκόσμιο εισόδημα του που αποκτάται μέσα σε ορισμένο φορολογικό έτος. Κατ' εξαίρεση ο φορολογούμενος που είναι αλλοδαπό προσωπικό των εγκατεστημένων στην Ελλάδα γραφείων, σύμφωνα με τις διατάξεις του α.ν. 89/1967 (Α` 132), όπως ισχύει, υπόκειται σε φόρο στην Ελλάδα μόνο για το εισόδημα που προκύπτει στην Ελλάδα. 2. Ο φορολογούμενος που δεν έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα υπόκειται σε φόρο για το φορολογητέο εισόδημα του που προκύπτει στην Ελλάδα και αποκτάται μέσα σε ορισμένο φορολογικό έτος.» και στο άρθρο 4 «Φορολογική κατοικία» του ίδιου νόμου ορίζεται : «1. Ένα φυσικό πρόσωπο είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδας, εφόσον: α) έχει στην Ελλάδα τη μόνιμη ή κύρια κατοικία του ή τη συνήθη διαμονή του ή το κέντρο των ζωτικών του συμφερόντων ήτοι τους προσωπικούς ή οικονομικούς ή κοινωνικούς δεσμούς του ή β) είναι προξενικός, διπλωματικός ή δημόσιος λειτουργός παρόμοιου καθεστώτος ή δημόσιος υπάλληλος που έχει την ελληνική ιθαγένεια και υπηρετεί στην αλλοδαπή. 2. Ένα φυσικό πρόσωπο που βρίσκεται στην Ελλάδα συνεχώς για χρονικό διάστημα που υπερβαίνει τις εκατόν ογδόντα τρεις (183) ημέρες, συμπεριλαμβανομένων και σύντομων διαστημάτων παραμονής στο εξωτερικό, είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδος από την πρώτη ημέρα παρουσίας του στην Ελλάδα. Το προηγούμενο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση φυσικών προσώπων που βρίσκονται στην Ελλάδα αποκλειστικά για τουριστικούς, ιατρικούς, θεραπευτικούς ή παρόμοιους ιδιωτικούς σκοπούς και η παραμονή τους δεν υπερβαίνει τις τριακόσιες εξήντα πέντε (365) ημέρες, συμπεριλαμβανομένων και σύντομων διαστημάτων παραμονής στο εξωτερικό. Η παρούσα παράγραφος δεν αποκλείει την εφαρμογή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.».

Επειδή στο άρθρο 67 του ανωτέρω νόμου ορίζεται «4. Οι σύζυγοι, κατά τη διάρκεια του γάμου, υποχρεούνται να υποβάλουν κοινή δήλωση για τα εισοδήματά τους στα οποία ο φόρος, τα τέλη και οι εισφορές που αναλογούν υπολογίζονται χωριστά στο εισόδημα καθενός συζύγου. Οι τυχόν ζημιές του εισοδήματος του ενός συζύγου δεν συμψηφίζονται με τα εισοδήματα του άλλου συζύγου. Υπόχρεος υποβολής δήλωσης είναι ο σύζυγος και για τα εισοδήματα της συζύγου του. Ειδικότερα οι σύζυγοι υποβάλλουν χωριστή φορολογική δήλωση, ο καθένας για τα εισοδήματά του, εφόσον: α. Έχει διακοπεί η έγγαμη συμβίωση κατά το χρόνο υποβολής της δήλωσης. Το βάρος της απόδειξης για τη διακοπή φέρει ο φορολογούμενος. β. Ο ένας από τους δύο συζύγους είναι σε κατάσταση πτώχευσης ή έχει υποβληθεί σε δικαστική συμπαράσταση. Για τα εισοδήματα των ανήλικων τέκνων, υπόχρεος για την υποβολή της δήλωσης είναι ο γονέας που ασκεί τη γονική μέριμνα σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 11.»

Επειδή, σύμφωνα με το Ν.4300/1963 « Περὶ κυρώσεως της μεταξύ Ελλάδος και Σουηδίας συμβάσεως περί αποφυγῆς διπλῆς φορολογίας και αποτροπῆς της φοροδιαφυγῆς.» ορίζεται : «Άρθρον ΙΙΙ 1. Εν τη παρούση συμβάσει εκτός εάν ἄλλως νοεῖται εκ του κειμένου: α) Ο ὅρος «αρμόδιαι αρχαί» σημαίνει προκειμένου περί της Σουηδίας τον Υπουργόν των Οικονομικῶν ἢ τον

εξουσιοδοτημένον αντιπρόσωπόν του, προκειμένου δε περί της Ελλάδος τον Υπουργόν των Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένον αντιπρόσωπόν του, β) ο όρος «φόρος» σημαίνει τον ελληνικόν ή σουηδικόν φόρον, αναλόγως της εννοίας του κειμένου, γ) ο όρος «πρόσωπον» περιλαμβάνει παν πρόσωπον νομικόν ή μη, δ) ο όρος «εταιρεία» σημαίνει παν νομικόν πρόσωπον, ε) αα) ο όρος «κάτοικος» ενός των Συμβαλλομένων Κρατών σημαίνει παν πρόσωπον όπερ κατά τους νόμους του Κράτους εκείνου, υπόκειται εις φορολογίαν εν τω εν λόγω Κράτει λόγω διαμονής, κατοικίας, έδρας, διευθύνσεως ή άλλου παρομοίου κριτηρίου, αλλά ββ) εάν κατά τας διατάξεις του ανωτέρω εδαφίου αα άτομόν τι τυγχάνη κάτοικος αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών, η περίπτωσις αύτη επιλύεται συμφώνως προς τους κατωτέρω κανόνες: α) Θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους εις το οποίον διαθέτει μόνιμον κατοικίαν. Εάν διαθέτη μόνιμον κατοικίαν εις αμφοτέρα τα Συμβαλλόμενα Κράτη, θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους μετά του οποίου διατηρεί τους πλέον στενούς προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (καλουμένου εφεξής ως «κέντρου ζωτικών συμφερόντων αυτού»). β) Εάν το Κράτος όπου το εν λόγω άτομον έχει το κέντρον των ζωτικών του συμφερόντων δεν δύναται να καθορισθή, ή εάν δεν διαθέτη μόνιμον κατοικίαν εις οιονδήποτε εκ των δύο Κρατών, θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους όπου έχει την συνήθη διαμονήν του. γ) Εάν έχη συνήθη διαμονήν εις αμφοτέρα τα Συμβαλλόμενα Κράτη ή εις ουδέν εξ αυτών, θεωρείται ως κάτοικος του Συμβαλλομένου Κράτους του οποίου τυγχάνει υπήκοος. δ) Εάν τυγχάνη υπήκοος αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών ή ουδενός εξ αυτών, αι αρμόδιαι αρχαί των Κρατών τούτων αποφασίζουν επί του ζητήματος δι' αμοιβαίας συμφωνίας. ... Άρθρον XIII 1. Τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων XIV, XV και XVI, μισθοί, ημερομίσθια και άλλαι παρόμοιαι αποζημιώσεις, κτώμεναι υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, δι' έμμισθον απασχόλησιν, φορολογούνται μόνον εν των Κράτει τούτω, εκτός εάν η απασχόλησις ασκείται εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει. Εάν η απασχόλησις ασκείται ούτω πάσα εξ αυτής απορρέουσα αποζημίωσις δύναται να φορολογηθή εν τω ετέρω τούτω Κράτει. 2. Ανεξαρτήτως των διατάξεων της ως άνω παραγράφου 1 αποζημιώσεις κτώμεναι υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έναντι απασχολήσεως ασκουμένης εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει φορολογούνται μόνον εις το πρώτον μνημονευθέν Κράτος, εάν: α) Ο λαμβάνων παραμένη εν τω ετέρω Κράτει επί χρονικόν διάστημα ή χρονικά διαστήματα μη υπερβαίνοντα συνολικώς 183 ημέρας κατά το οικείον φορολογικό έτος και β) η αποζημίωσις καταβάλλεται υπό ή επ' ονόματι εργοδότου όστις δεν είναι κάτοικος του ετέρου Κράτους και γ) η αποζημίωσις δεν εκπίπτει εκ των κερδών μονίμου εγκαταστάσεως ή σταθεράς βάσεως διατηρουμένης υπό του εργοδότου εν τω ετέρω Κράτει. 3. Ανεξαρτήτως των προηγουμένων διατάξεων του παρόντος άρθρου αποζημιώσεις δια προσωπικάς υπηρεσίας παρασχεθείσας επί: α) πλοίου εκτελούντος διεθνείς μεταφοράς και νηολογημένου εις εν εκ των Συμβαλλομένων Κρατών, δύναται να φορολογηθώσιν εις το Συμβαλλόμενον εκείνο Κράτος εκτός εάν η επιχείρησις τυγχάνη κάτοικος του ετέρου Κράτους. Εν τοιαύτη περιπτώσει το εισόδημα δύναται να φορολογηθή εις το τελευταίον μνημονευθέν Κράτος και

β) αεροσκάφους εκτελούντος διεθνείς μεταφοράς δύνανται να φορολογηθώσιν εν τω Συμβαλλομένω Κράτει όπου ευρίσκεται η έδρα της πραγματικής διευθύνσεως της επιχειρήσεως.»

Επειδή, σύμφωνα με την απόφαση 1445/2016 του ΣτΕ : «8....Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 4 καθορίζονται τα κριτήρια βάσει των οποίων ένα φυσικό πρόσωπο θεωρείται κάτοικος Ελλάδας. Τα κριτήρια αυτά είναι η μόνιμη ή κύρια κατοικία, η συνήθης διανομή και το κέντρο των προσωπικών, οικονομικών και κοινωνικών συμφερόντων [...].». Κατά την έννοια, λοιπόν, σύμφωνα με όλα τα προεκτιθέμενα, των διατάξεων των άρθρων 3 και 4 παρ. 1 του ν. 4172/2013, σε φόρο εισοδήματος στην Ελλάδα για το παγκόσμιο εισόδημά του, ήτοι για εκείνο που προκύπτει τόσο στην ημεδαπή όσο και στην αλλοδαπή, υπόκειται, μεταξύ άλλων, το φυσικό πρόσωπο το οποίο έχει την κατοικία του στην Ελλάδα, έχει δηλαδή σ' αυτήν μόνιμη και κύρια πραγματική εγκατάσταση, την οποία έχει καταστήσει, σύμφωνα με τη βούληση του, το κέντρο των εν γένει βιοτικών του σχέσεων και ζωτικών συμφερόντων (πρβλ. καθ' ερμηνεία του άρθρου 51 ΑΚ, ΣτΕ 259, 3254/2011, 1113/2008 κ.ά., ΑΠ 660/2015, 1730/2009 κ.ά.), το οποίο αποτελεί στοιχείο προσδιοριστικό της έννοιας της κατοικίας. Ως τέτοιο δε (δηλαδή ως στοιχείο προσδιοριστικό της έννοιας της κατοικίας) νοούμενο στην παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 4172/2013 και όχι ως αυτοτελές κριτήριο προσδιορισμού της φορολογικής κατοικίας, το κέντρο των βιοτικών σχέσεων και ζωτικών συμφερόντων ενός φυσικού προσώπου υφίσταται εκεί όπου το πρόσωπο αυτό αναπτύσσει τους προσωπικούς, οικονομικούς και κοινωνικούς δεσμούς του (βλ. άλλωστε τα διαλαμβανόμενα στην αιτιολογική έκθεση για το «κέντρο των προσωπικών, οικονομικών και κοινωνικών συμφερόντων» - δίχως τη διάζευξη που έχει τεθεί στο κείμενο του νόμου- καθώς και για την κατά τα διεθνή πρότυπα και κατευθυντήριες οδηγίες του ΟΟΣΑ, συμπεριλαμβανομένων των οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έννοια αυτού). Εξάλλου, προκειμένου να κριθεί εάν ένα φυσικό πρόσωπο έχει (ή πολλών μάλλον μεταβάλλει την επί μακρόν διατηρούμενη από αυτό) κατοικία, πρέπει να συνεκτιμώνται όλα τα πρόσφορα στοιχεία (πρβλ. ΣτΕ 1948/1956, 3870/2002, 3973/2005, 1113/2008, 259/2011 κ.ά.), όπως ιδίως η ύπαρξη στέγης, η φυσική παρουσία του ίδιου, των μελών της οικογένειάς του (στην οποία δεν περιλαμβάνονται μόνον ο ή η σύζυγος και τα τέκνα αυτού), ο τόπος άσκησης των επαγγελματικών δραστηριοτήτων, ο τόπος των περιουσιακών συμφερόντων, ο τόπος των διοικητικών δεσμών με τις δημόσιες αρχές και φορείς (ασφαλιστικούς, επαγγελματικούς, κοινωνικούς), ο τόπος ανάπτυξης πολιτικών, πολιτισμικών ή άλλων δραστηριοτήτων. Συνεπώς, για τη θεμελίωση της προαναφερόμενης φορολογικής υποχρέωσης ενός φυσικού προσώπου, η φορολογική αρχή πρέπει να προβαίνει σε ειδικώς αιτιολογημένη κρίση αναφορικά με το εάν το πρόσωπο αυτό έχει κατοικία στην Ελλάδα, φέρουσα κατ' αρχήν και το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που τεκμηριώνουν, επαρκώς, ενόψει των συνθηκών, την ύπαρξή της. Συναφώς, το δικαστήριο της ουσίας, όταν εκδικάζει προσφυγή κατά πράξης περί της εν λόγω φορολογικής υποχρέωσης φυσικού προσώπου, οφείλει να ερευνήσει το ίδιο, κατ' ενάσκηση πλήρους δικαιοδοσίας, αν συντρέχει η αμφισβητούμενη πραγματική βάση της, δηλαδή η ύπαρξη ή μη κατοικίας αυτού στην Ελλάδα, και να κρίνει το ζήτημα, στο πλαίσιο δε αυτό, έχει την εξουσία, κατ'

άρθρο 152 επ. του Κ.Δ.Δ., να διατάξει συμπλήρωση των αποδείξεων και, τελικώς, αν δεν βεβαιώνεται στον αναγκαίο βαθμό για τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά, να αποφανθεί, αφού κατανείμει το βάρος αποδείξεως μεταξύ των διαδίκων. Περαιτέρω, και ενόψει του ότι, βάσει των γενικότερων κοινωνικών και ηθικών αντιλήψεων της εποχής αλλά και ανάλογα με τα κοινωνικοοικονομικά δεδομένα των συζύγων, είναι νοητή η χωριστή κατοικία αυτών (πρβλ. ήδη πριν από την κατάργηση με το άρθρο 2 του ν. 1329/1983, Α' 25, της κατ' άρθρο 55 ΑΚ νόμιμης κατοικίας της συζύγου, ΑΠ 163/1975 ΝοΒ11,1056, 229/1964, ΝοΒ 12,803, 835/1978, ΝοΒ 27,737, πρβλ. ομοίως ΔΕΚ, αποφάσεις της 16-5-2000, C-87/99, Zurstrassen, σκ. 19, 25-1-2007, C-329/05, Gerold Meindl, σκ. 28), σε περίπτωση που έγγαμο φυσικό πρόσωπο δεν είναι υπόχρεο σε υποβολή δήλωσης φόρου εισοδήματος στην Ελλάδα, για τον λόγο ότι το ίδιο δεν έχει τη φορολογική κατοικία του σ' αυτήν, δεν τίθεται εν πάση περιπτώσει ζήτημα υποβολής κοινής δήλωσης φόρου εισοδήματος, κατ' άρθρο 67 παρ. 4 του ν. 4172/2013, με τον ή τη σύζυγό του, αποκλειστικώς και μόνον επειδή ο ή η σύζυγος πληροί τα κατά το άρθρο 4 παρ. 1 του εν λόγω νόμου κριτήρια για να χαρακτηριστεί φορολογικός κάτοικος Ελλάδας, και τούτο ανεξαρτήτως αν η υποχρέωση υποβολής κοινής δήλωσης είναι ή όχι σύμφωνη με διατάξεις υπερνομοθετικής ισχύος. Εξάλλου, από την εξεταζόμενη άποψη δεν ασκούν επιρροή - υπό την έννοια ότι δεν συνεπάγονται υποχρέωση υποβολής κοινής δήλωσης - περιορισμοί τυχόν ανακύπτοντες από τις τεχνικές ρυθμίσεις και δυνατότητες του συστήματος της κατά την παρ. 1 του ίδιου άρθρου 67 ηλεκτρονικής υποβολής των δηλώσεων φόρου εισοδήματος (μη πρόβλεψη στο εν λόγω σύστημα της δυνατότητας υποβολής δήλωσης από τον ένα μόνο σύζυγο, όταν ο άλλος δεν είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδας), διότι το σύστημα αυτό θα πρέπει αντιθέτως να προσαρμόζεται στους κανόνες της φορολογικής νομοθεσίας και να εξυπηρετεί τις ανάγκες της ορθής εφαρμογής της και όχι η εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας να προσαρμόζεται στις δυνατότητες του συστήματος. Εξάλλου, δεν ασκεί επιρροή από την ανωτέρω άποψη η στην αυτή παρ. 1 του άρθρου 67 πρόβλεψη της δυνατότητας υποβολής έγχαρτης δήλωσης σε εξαιρετικές περιπτώσεις οριζόμενες κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 7 του ίδιου άρθρου (βλ., για το κρίσιμο φορολογικό έτος, άρθρο 1 παρ. 3 της ΠΟΛ 1088/2015 απόφασης της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων, Β' 763), εφόσον εν πάση περιπτώσει δεν έχει θεσπισθεί εξαίρεση από την υποχρέωση υποβολής ηλεκτρονικής δηλώσεως στην επίμαχη περίπτωση. Τέλος, σε περίπτωση που φυσικό πρόσωπο δεν θεωρείται, σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του ν. 4172/2013, φορολογικός κάτοικος Ελλάδας, δεν ανακύπτει ανάγκη διευθέτησης περίπτωσης διπλής κατοικίας και άρσης σύγκρουσης της φορολογικής εξουσίας της Ελλάδας και εκείνης άλλου κράτους...».

Επειδή, εν προκειμένω, σύμφωνα με τα στοιχεία του Μητρώου της Δ.Ο.Υ. και τα προσκομιζόμενα έγγραφα ήτοι: α) το από 19/9/2016, μεταφρασμένο νόμιμα, απόσπασμα από το μητρώο δημοτών της Σουηδικής Φορολογικής Υπηρεσίας, που φέρει την επισημείωση της Σφραγίδας της Χάγης – Apostille, από όπου προκύπτει ότι ο προσφεύγων κατοικεί μόνιμα στην της Σουηδίας, στην οδό, β) νόμιμα μεταφρασμένη η από 16/9/2016 βεβαίωση του

νοσοκομείου Σουηδίας, όπου βεβαιώνεται ότι ο προσφεύγων εργάζεται εκεί ως ιατρός από την 1/9/2013 και γ) νόμιμα μεταφρασμένο, το από 31/10/2014 πιστοποιητικό της υπηρεσίας του, προκύπτει ότι ο προσφεύγων έχει την Σουηδική υπηκοότητα και κατοικεί μόνιμα στη Σουηδία όπου εργάζεται ως ιατρός στο νοσοκομείο Σουηδίας. Επομένως, εφόσον, το κέντρο των βιοτικών σχέσεων και των ζωτικών συμφερόντων του προσφεύγοντος βρίσκεται στην της Σουηδίας, ανεξάρτητα αν είναι έγγαμος και η σύζυγός του ζει και εργάζεται μόνιμα στην Ελλάδα, δεν είναι υπόχρεος σε υποβολή κοινής δήλωσης φόρου εισοδήματος στην Ελλάδα, για τον λόγο ότι δεν έχει τη φορολογική κατοικία του σ' αυτήν.

Επειδή, με το άρθρο 19 παρ. 1 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013) ορίζεται ότι: «*Αν ο φορολογούμενος διαπιστώσει, ότι η φορολογική δήλωση που υπέβαλε στη Φορολογική Διοίκηση περιέχει λάθος ή παράλειψη, υποχρεούται να υποβάλει τροποποιητική φορολογική δήλωση*».

Επειδή, με βάση τις παραπάνω διατάξεις, οι δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, όταν διαπιστωθεί από τον φορολογούμενο ότι περιέχουν λάθη ή παραλείψεις, πρέπει από 1/1/2014 και μετά να τροποποιούνται με την υποβολή τροποποιητικής φορολογικής δήλωσης (σχετ. η εγκ. ΠΟΛ 1174/2014 της Γ.Γ.Δ.Ε.).

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 43 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013, όπως προστέθηκε με την υποπαρ. Δ2 περ. 21 άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014, ορίζεται ότι : «*Εφόσον με την υποβολή τροποποιητικής φορολογικής δήλωσης ή με αυτοτελές αίτημα ή καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο, που αφορά φορολογικό έτος, διαχειριστική περίοδο ή φορολογική υπόθεση, μέχρι την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, προβάλλεται αξίωση επιστροφής φόρου, για τα σχετικά με την παραγραφή, εφαρμόζονται τα ισχύοντα μέχρι τον χρόνο έναρξης ισχύος του Κώδικα*».

Επειδή , με την εγκύκλιο – διαταγή Δ12Α 1000840 ΕΞ 2014/30.12.2014 της Γ.Γ.Δ.Ε. με την οποία παρασχέθηκαν διευκρινίσεις για την εφαρμογή της ΠΟΛ 1234/2014, προβλέπεται , μεταξύ άλλων, ότι :

«...3.Απο τις μεταβατικές διατάξεις της παρ.43 του άρθρου 66 του Ν.4174/2013 προκύπτει ότι για τις χρήσεις που έχουν αρχίσει πριν την 01.01.14 ισχύουν για την παραγραφή αξίωσης κατά του Δημοσίου οι διατάξεις της παρ.7 του άρθρου 84 του ν.2238/1994 , οι οποίες ορίζουν ότι η κατά του Δημοσίου απαίτηση προς επιστροφή φόρου παραγράφεται μετά τρία έτη από την ημερομηνία που η δήλωση αυτή όφειλε να είχε υποβληθεί. Αν υποβληθεί ανακλητική δήλωση ή δήλωση με επιφύλαξη , η αξίωση για την επιστροφή του φόρου παραγράφεται μετά τρία έτη από την ημέρα της με οποιοδήποτε τρόπο αποδοχής της. Η αξίωση για επιστροφή φόρου βάσει υποβληθείσας εμπρόθεσμης δήλωσης αναβιώνει από την κοινοποίηση φύλλου ή πράξης ελέγχου. Ως προς τα λοιπά θέματα της παραγραφής εφαρμόζονται οι διατάξεις του δημοσίου λογιστικού (Ν.2362/1995) , όπως εκάστοτε ισχύουν..

Συνεπώς, εφόσον δε συντρέχουν οι ανωτέρω αναφερόμενες προϋποθέσεις που επιφέρουν αναβίωση της επιστροφής φόρου και διακοπή ή αναστολή της παραγραφής, η φορολογική διοίκηση

διενεργεί νέα εκκαθάριση στις ως άνω τροποποιητικές δηλώσεις ή δηλώσεις με επιφύλαξη, για τα οικονομικά έτη 2012, 2013, 2014 (χρήσεις 2011, 2012, 2013), λαμβάνοντας υπόψη τις προθεσμίες υποβολής των αρχικών εμπρόθεσμων δηλώσεων ή των δηλώσεων με επιφύλαξη ή των ανακλητικών δηλώσεων που έχουν υποβληθεί.

Ο περιορισμός αυτός δεν ισχύει στις περιπτώσεις όπου η φορολογική διοίκηση οφείλει να συμμορφωθεί με δικαστικές αποφάσεις που δικαιώνουν συγκεκριμένους φορολογούμενους και για χρήσεις προγενέστερες του 2011.

Διευκρινίζεται ότι για το φορολογικό έτος 2014 και εντεύθεν σε κάθε περίπτωση υποβολής τροποποιητικής δήλωσης ή δήλωσης με επιφύλαξη, σε χρόνο που δεν είχε συντελεστεί η παραγραφή της αξίωσης, η παραγραφή αρχίζει εκ νέου σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (Ν. 2362/1995 άρθρο 93) ακόμα δηλαδή και σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης της φορολογικής Διοίκησης και μη άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής στη Δ.Ε.Δ. από τον φορολογούμενο.

Σε κάθε περίπτωση, προκειμένου να γίνει εφαρμογή των όσων ορίζονται στην ΠΟΛ 1234/2014, οι φορολογούμενοι θα πρέπει να καταθέτουν, βεβαίωση για τη μη άσκηση ένδικων μέσων ή δήλωση παραίτησης από την άσκηση οποιασδήποτε ένδικης διεκδίκησης».

Επειδή εν προκειμένω και όσον αφορά το οικονομικό έτος 2013, υποβλήθηκε από τον προσφεύγοντα τροποποιητική δήλωση φορολογίας εισοδήματος την 29/12/2016, ήτοι πέραν της τριετίας από την ημερομηνία υποβολής της αρχικής δήλωσης του οικείου οικονομικού έτους, ήτοι την 14/8/2013 και συνεπώς έχουν εφαρμογή ως προς τη δήλωση αυτή οι πιο πάνω αναφερόμενες διατάξεις και οδηγίες περί παραγραφής. Αντίθετα, όσον αφορά στο οικ. έτος 2014 και φορολογικό έτος 2014, δεν συντρέχει λόγος παραγραφής, καθώς οι τροποποιητικές δηλώσεις των αντίστοιχων ετών υποβλήθηκαν εντός τριετίας από την ημερομηνία υποβολής των αρχικών δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **μερική αποδοχή** της με αριθ. πρωτ/27-4-2017 ενδικοφανούς προσφυγής του, ΑΦΜ ως εξής :

Την **απόρριψη** ως προς το αίτημα για επιστροφή της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης του οικονομικού έτους 2013, ποσού 918,36 €, λόγω παραγραφής.

Την **αποδοχή** ως προς το αίτημα του προσφεύγοντος περί μη φορολόγησης των εισοδημάτων αλλοδαπής οικονομικού έτους 2014 και φορολογικού έτους 2014. Καλείται δε ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. να διενεργήσει την εκκαθάριση των από 29/12/2016 υποβληθεισών τροποποιητικών δηλώσεων οικονομικού έτους 2014 και φορολογικού έτους 2014, για τους λόγους που αναφέρονται στο σκεπτικό της παρούσας απόφασης.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση:

Οικονομικό Έτος 2013

Ειδική εισφορά αλληλεγγύης τελικό χρεωστικό : 918,36 €

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με το με αριθμ. χρημ. κατ./2013 της Γ.Γ.Π.Σ.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ Α7' ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
α.α.

ΜΑΒΙΝΙΔΟΥ ΚΥΡΑΤΣΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.